

NỖI NHỚ BỔNG QUAY VỀ

Thơ: HỒ THÀNH ĐỨC

Nhạc: NHẬT NGÂN

Moderato Em B Em Am D⁷ G

Ta cứ ngỡ bình yên trong hạnh phúc. Ai ngờ đâu nỗi nhớ bỗng quay về Con chim

xanh không còn màu xanh nữa. Con chim vàng nay đã hóa ra nâu.

Tình th阜 trước quay đầu theo dĩ vãng. Ta lênh đênh phiêu bạt giữa trời sâu. Ta đứng

yên nhìn thiên hạ biển dâu. Nhìn con sáo sang sông từ dạo nào.

Đã lâu rồi Mẹ Cha không còn nữa. Bạn bè xưa ly tán khắp năm châu. Con chim trên

rừng ca bài ái ngại. Con cá dưới sông lặng lẽ im hơi.

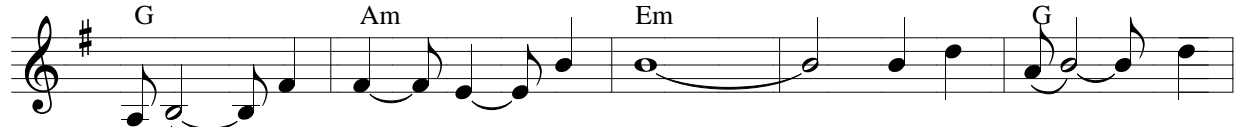
Bao nỗi nhớ về khuya đau sừng sốt Bao nỗi buồn chờ chực mãi không người Buổi chia

tay xe chiều lên con dốc Ta ngược đời choáng ngợp nắng tự do.

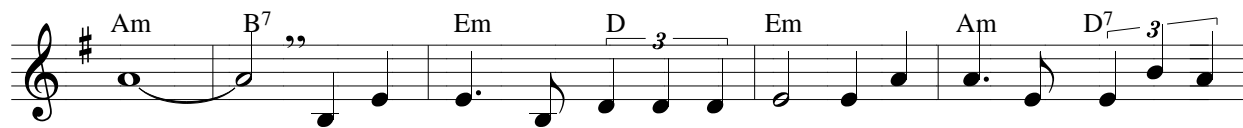
Phải chi em đừng núm áo sang dò. Thì đâu

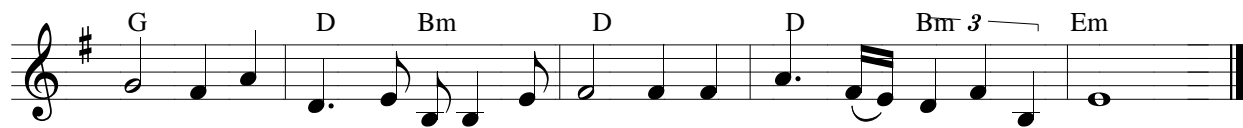
phải vu quy thành nước mắt Thì đâu phải chìm

bay về cố xứ. Để tan thành khúc ruột nhớ quê

hương. Rồi mai đây dò đưa theo con sáo Để sang sông về lại chốn quê

nhà Ta cúi đầu xin lạy Mẹ lạy Cha Trong hương khói có điều chi nhỏ lệ.